

Кључне речи: двојезични писац, хибридни идентитет, избор језика, српско-мађарске књижевне везе.

Апстракт: Хронолошки посматрано, први језик Александра Тишме био је мађарски. Сам Тишма на више места у свом *Дневнику* наглашава да је српски језик научио касније. Тишмин *Дневник* је и сведочанство о пишчевој унутрашњој драми избора језика на којем ће писати. Иако се определио за српски језик и постао значајан аутор српске књижевности, Александар Тишма је у основи остао писац укореењен у више култура, но свакако је мађарска култура била та која је у формативним годинама, а и касније, на њега извршила највећи утицај. Свој однос према мађарској књижевности Тишма је изражавао тројако: кроз превођење значајних прозних дела класичних и савремених мађарских писаца, затим предговорима, поговорима и краћим приказима властитих и туђих превода, и најзад, но не и најмање значајно, кроз фрагменте о мађарској књижевности расуте по његовом *Дневнику*. Циљ овог рада је да пружи прегледан приказ Тишминих размишљања о мађарским темама у најширем смислу, са посебним нагласком на његовом сложеном односу према мађарској књижевности.